

IV // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 18. – Ст. 144.

2. Цивільний кодекс України: Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 40. – Ст. 356.

3. Про затвердження Правил повітряних перевезень вантажів: наказ Державіаслужби України від 14.03.2006 р. № 186 // Офіційний вісник України. – 2006. – № 25. – Ст. 262.

4. Відповідальність перевізника в авіації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://legalweekly.com.ua/index.php?id=16061&show=news&newsid>.

5. Медведська В. В. Відповідальність перевізника за договором перевезення вантажу повітряним транспортом [Електронний ресурс]. – Режим доступу: file:///C:/Users/Atlantis/Application%20Data/Downloads/Upsal_2012_9_101.pdf.

УДК 347:368:656.7(043.2)

Панчишак Р. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ОСОБЛИВОСТІ ОBOB'ЯЗКОВОГО АВІАЦІЙНОГО СТРАХУВАННЯ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ

Роль і місце авіаційної галузі в країні обумовлює необхідність розвитку ринку страхових послуг для неї. Авіаційне страхування - це загальна назва комплексу майнового, особистого страхування та страхування відповідальності, що впливає з експлуатації повітряного транспорту і захищає майнові інтереси юридичних та фізичних осіб у разі настання певних подій, визначених договором страхування або законодавством.

Розрізняють обов'язкове та добровільне авіаційне страхування. Обов'язковість низки авіаційних видів страхування обумовлена міжнародними конвенціями з цивільної авіації, до яких приєдналася Україна, і внутрішніми законодавчими актами.

Обов'язковість авіаційного страхування визначена міжнародними Конвенціями цивільної авіації, Повітряним кодексом України, Законом України «Про страхування» та Постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та правил обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації» від 12.10.2002 р. № 1535. Закон України «Про страхування» [1] передбачає як обов'язковий вид «авіаційне страхування цивільної авіації».

Повітряний кодекс України у ст.117 [2] та Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку та правил обов'язкового

авіаційного страхування цивільної авіації» [3] визначають порядок та умови проведення обов'язкового авіаційного страхування.

Обов'язкове авіаційне страхування цивільної авіації проводиться з метою забезпечення захисту інтересів експлуатантів, пасажирів, третіх осіб і включає: 1) страхування відповідальності повітряного перевізника за шкоду, заподіяну пасажирам, багажу, пошті, вантажу; 2) страхування відповідальності експлуатанта повітряного судна за шкоду, заподіяну третім особам; 3) страхування членів екіпажу повітряного судна та іншого авіаційного персоналу; 4) страхування повітряних суден; 5) страхування працівників замовника авіаційних робіт, осіб, пов'язаних із забезпеченням технологічного процесу під час виконання авіаційних робіт.

Договір страхування можуть укласти юридичні особи та дієздатні фізичні особи, які є:

- українськими експлуатантами повітряних суден;
- іноземними експлуатантами повітряних суден під час виконання ними польотів у повітряному просторі України в частині відповідальності за шкоду, заподіяну пасажирам, багажу, пошті, вантажу та третім особам;
- повітряними перевізниками, які мають право здійснювати пасажирські та вантажні перевезення;
- особами, які мають право власності на повітряне судно; або особами, які є замовниками авіаційних робіт.

У разі настання страхового випадку страхувальник зобов'язаний протягом двох робочих днів після повідомлення його про настання страхового випадку письмово повідомити про такий випадок страховика.

Розслідування страхового випадку може проводитися страховиком або уповноваженою ним особою (аварійний комісар), які мають право доступу до об'єкта та необхідні матеріали офіційного розслідування авіаційної події, в тому числі до його закінчення комісією, відповідно до вимог законодавства. Термін розслідування страховиком страхового випадку не повинен перевищувати 30 діб після отримання заяви страхувальника про страхове відшкодування (страхову виплату). Якщо обставини розслідування потребують надання додаткової інформації державними органами та іншими підприємствами, установами, організаціями, страховик може продовжити термін розслідування ще на 60 діб.

Термін обґрунтованого письмового повідомлення про відмову в страховому відшкодуванні (страховій виплаті) - 15 діб після закінчення розслідування страхового випадку.

Страховик має право відмовити у страховому відшкодуванні (страховій виплаті) у разі:

- вчинення страхувальником або особою, на користь якої укладено договір страхування, навмисних дій, спрямованих на настання страхового випадку;

— надання страхувальником свідомо неправдивих відомостей про об'єкт страхування або про факт настання страхового випадку;

— несвоєчасного повідомлення страхувальником про настання страхового випадку без поважних причин або перешкоджання страховикові у визначенні обставин, характеру та розміру збитків.

Отже, обов'язкове авіаційне страхування захищає інтереси юридичних і фізичних осіб при експлуатації повітряного транспорту.

Література

1. Про страхування: Закон України від 07.03.1996 № 85/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 33. – Ст. 1162.

2. Повітряний кодекс України: станом на 19.05.2011 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 20-21. – Ст. 712.

3. Про затвердження Порядку та правил обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації: Постанова Кабінету Міністрів України від 12.10.2002 р. № 1535 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1535-2002-%D0%BF>.

УДК 347.4:656.7(043.2)

Поліщук О. В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ПОРЯДОК РЕЄСТРАЦІЇ ЦИВІЛЬНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН

Реєстрація цивільних повітряних суден є важливим кроком, що забезпечує повітряному судну право на виконання польоту. Повітряне судно володіє національною приналежністю, яка визначається фактом його реєстрації в тій або іншій державі. Принцип національної приналежності створює безпосередній (публічно-правовий) зв'язок між державою реєстрації і повітряним судном, яке таким чином знаходиться під захистом цієї держави. Юрисдикція держави розповсюджується на її територію. Тому за межами території України зареєстроване в Україні повітряне судно повинно підпорядковуватись законам держави в межах якої воно знаходиться. При виконанні польотів у міжнародному повітряному просторі повітряне судно зареєстроване в Україні підпорядковується національному законодавству.

Згідно законодавству України державні й цивільні повітряні судна підлягають обов'язковій реєстрації і можуть бути зареєстровані тільки в одній державі, а експериментальні повітряні судна підлягають обліку який має внутрішній відомчий організаційний характер і ведеться з метою